

ikke tage til Tyskland de første 7 år. De, der så vil flytte, skal jo så kigge sig om efter andre steder, herunder Danmark, og det vil kunne få fuldstændig uoverskuelige konsekvenser.

Kl. 11.20

Regeringen er egentlig også selv inde på det, måske lidt indirekte: I Jyllands-Posten den 5. november sidste år sagde integrationsministeren, som da også var europaminister, at nu var det sidste udkald for at få integreret de flygtninge- og indvandrergrupper, der er i det danske samfund, for efter den 1. maj 2004 er det en håbløs opgave. Så kan man slet ikke forestille sig, det kan ske, for så kommer der jo arbejdskraft fra andre lande og byder sig til.

Det er en god indikator på, at vi står med et meget stort problem her, som vi skal have taget højde for. Det indgår selvfølgelig – og det er jo også fremgået tydeligt gennem det sidste tre-kvarte år – i vores overvejelser om, hvilke redskaber vi bliver nødt til at acceptere på det danske arbejdsmarked for at sikre os imod en fuldstændig uholdbar situation, som regeringen har ansvaret for i givet fald sker fra den 1. maj 2004.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Og så er der en del korte bemærkninger. I første omgang er det hr. Ole Sohn, derefter hr. Jens Vibjerg og hr. Ulrik Kragh.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om han kan bekræfte to citater, som har været i Jyllands-Posten, jeg tror, det var den 11. november 2002, hvor hr. Kristian Thulesen Dahl er citeret for at sige:

»Uden eksklusivaftaler er der intet, der forhindrer, at en dansk arbejdsgiver kan oprette en hel afdeling på sin fabrik med kun polakker, der får en meget ringere løn end deres danske kolleger.«

Det andet er måske ikke et citat, men en journalistisk bearbejdelse, så derfor vil jeg gerne have det bekræftet:

»Hr. Kristian Thulesen Dahl betragter det som et valg mellem to onder, eksklusivaftaler og løntrykkeri, hvoraf han foretrækker det første. Kun hvis regeringen indfører en 7-årig overgangsperiode for arbejdskraft fra Østeuropa, kan der blive tale om at ændre på partiets holdning.«

Kan hr. Kristian Thulesen Dahl bekræfte de to citater?

Det sidste er: Hvis Dansk Folkeparti er så meget indstillet på at se samlet på eksklusivbestemmelserne, vil hr. Kristian Thulesen Dahl så støtte det, hr. Jan Petersen stillede forslag om, nemlig at vi under udvalgsbehandlingen stiller sagen i bero, indtil der er et samlet overblik over, hvordan eksklusivbestemmelserne i samfundet fungerer.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil godt spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, hvad der har ændret sig, siden vi behandlede det beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti var medforslagsstiller til, og som ligger til grund for den lovgivning, vi behandler her i dag, og nu citerer jeg ordret, hvad Dansk Folkepartis ordfører sagde her for jo mindre end et år siden:

»Dansk Folkeparti lægger stor vægt på den personlige frihed til at vælge. Derfor mener vi også, at det er uhensigtsmæssigt, at der på arbejdsmarkedet findes eksklusivaftaler, der binder en arbejdstager eller en arbejdsgiver til en bestemt forening. Det er derfor, vi i dag fremsætter B 47.«

Så sagde hr. Kristian Thulesen Dahl også, at det her ikke er et opgør med arbejdsgiverne. Det er jo helt klart et opgør med arbejdsgiverne.

Jeg ved ikke, om hr. Kristian Thulesen Dahl er bekendt med f.eks. den aftale, der ligger med Danmarks Frisørmesterforening, ellers vil jeg aflevere en kopi til hr. Kristian Thulesen Dahl. Så vil hr. Kristian Thulesen Dahl i hvert fald se, at arbejdsgiverne jo bliver lige så hårdt ramt af det her som fagforbundene, hvor det går på at sikre den enkelte lønmodtagers frihed. Men jeg skal give hr. Kristian Thulesen Dahl en kopi, så han kan se, hvor hårdt arbejdsgiverne bliver belastet.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Dansk Folkeparti var medansvarlig for et krav om, at eksklusivaftaler skulle fjernes. Nu har regeringen så fulgt det beslutningsforslag op, og så står hr. Kristian Thulesen Dahl og siger, at initiativerne jo kun er rettet mod fagbevægelsen.

Det passer ikke. Initiativerne er også rettet imod de arbejdsgivere, som indgår eksklusivaftaler.

Det her forslag, må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, er jo et spørgsmål om frihed for lønmodtagerne. Det var det krav, Dansk Folkeparti stillede i et beslutningsforslag for under et år siden.